

DŘEVOSTAVBY & FASÁDY

V dialogu

Už na počátku 90. let 20. století způsobil obytný dům navržený architektem Walterem Stolzem na úpatí bavorských Alp senzaci: moderní architektura uprostřed louky s ovocnými stromy na okraji venkovské osady, postavená celá ze dřeva, což bylo v té době běžné pouze pro stodoly a hospodářské budovy. O 30 let později bylo třeba tuto ikonickou solitérní budovu rozšířit o nové využití: díky šikovně naplánované přístavbě Stolz přidal k domu ateliér a vytvořil homogenní soulad v dialogu mezi starým a novým.

Elisabeth Mehrl, investorka, je dlouholetou úspěšnou malířkou. Svůj ateliér si založila na sousední farmě. Doma pro její uměleckou tvorbu zatím nebyl vhodný prostor. Bylo v plánu přidat k domu přístavbu, ale původní situace byla složitá: jediný způsob, jak rozšířit stávající budovu, byl na její západní straně. Ale právě toto bylo pro majitelku velmi cenné místo, protože oblast orientovaná na západ nabízí vysokou kvalitu bydlení a ničím nerušený výhled díky své orientaci na odpolední a večerní slunce. To bylo velké dilema - dokud architekt nepřišel se spásným řešením: nechat mezi domem a přístavbou prostor! Walter Stolz oddělil a spojil tyto dvě budovy s použitím mezilehlé zóny: přechodové části chráněné od ulice souvislou dřevěnou fasádou a překlenuté skleněnou střechou. Z jedné budovy do druhé se dostanete jen několika kroky a suchýma nohama, což zajišťuje prosklená střecha a díky roštové podlaze je dostatek denního světla i v přízemí domu. Walter Stolz navíc navrhnul horní patro jako pokračování bytového domu se stejným profilem, přízemí však bylo výrazně ustoupeno. Výsledkem bylo zastřešené nádvoří, které je možné využít jako venkovní ateliér a které zároveň otevírá západní fasádu domu do okolí.

O projektu

Projektant

Stolz Architekten, Rosenheim
www.stolz-arch.de

Realizační společnost

STAVBA DŘEVOSTAVBY
Zimmerei Matheis GmbH
Flintsbach
www.zimmerei-matheis.com

Použité produkty

Pullex Platin

Homogenní jednotka

Pečlivé zacházení s krajinou, stejně jako se vzhledem stávající budovy, bylo základním požadavkem při plánování ateliérové přístavby: "Nechtěl jsem vedle sebe kombinovat staré a nové, ale myslet na staré a nové jako na celek," říká architekt. Stejně jako v případě obytné budovy, i tato přístavba odkazuje na místní stavební tradici - podlouhlý design odráží venkovskou architekturu alpského regionu. Tento dojem umocňuje západně orientované okno ateliéru, které lze zcela zakrýt sklopným posuvným prvkem v jedné rovině s fasádou - pokud je fasáda takto uzavřena, budova z dálky připomíná stodolu. Ačkoliv jsou stará a nová budova samostatnými strukturami, tvoří homogenní jednotku. Může za to i design fasády: stejně jako stará budova, i ateliér byl realizován jako dřevěná konstrukce s fasádou z hrubě řezaného smrku. Následně dostaly obě budovy jednotný vzhled pomocí nátěru efektní lazurou ADLER Pullex Platin v tmavé kovové třpytivé antracitové šedi. Mimochodem, fasáda byla natřena rukou mistra, pěkně jednu desku po druhé, samotnou Elisabeth Mehrl: "Není to příliš kreativní, ale zato meditativní dílo," říká umělkyně. Úsilí se vyplatilo: obytný dům a přístavba ateliéru se dnes jeví jako homogenní jednotka, která může být příkladem pro úspěšné rozšíření stávající budovy - a z tohoto důvodu byla také jako "budova, která se mění, ale zůstává stejná", oceněna 2. cenou na soutěži dřevostaveb Rosenheimer Holzbaupreis 2020.

